

International Science Group

ISG-KONF.COM

XXIV

**INTERNATIONAL SCIENTIFIC
AND PRACTICAL CONFERENCE
«INTEGRATION OF NEW TECHNOLOGIES INTO SCIENCE
TO IMPROVE RESEARCH»**

Paris, France

June 17 – 20, 2025

ISBN 979-8-89692-708-2

DOI 10.46299/ISG.2025.1.24

INTEGRATION OF NEW TECHNOLOGIES INTO SCIENCE TO IMPROVE RESEARCH

Proceedings of the XXIV International Scientific and Practical Conference

Paris, France
June 17 – 20, 2025

UDC 01.1

The 24th International scientific and practical conference “Integration of new technologies into science to improve research” (June 17 – 20, 2025) Paris, France. International Science Group. 2025. 404 p.

ISBN – 979-8-89692-708-2

DOI – 10.46299/ISG.2025.1.24

EDITORIAL BOARD

<u>Pluzhnik Elena</u>	Professor of the Department of Criminal Law and Criminology Odessa State University of Internal Affairs Candidate of Law, Associate Professor
<u>Liudmyla Polyvana</u>	Department of accounting, Audit and Taxation, State Biotechnological University, Kharkiv, Ukraine
<u>Mushenyk Iryna</u>	Candidate of Economic Sciences, Associate Professor of Mathematical Disciplines, Informatics and Modeling. Podolsk State Agrarian Technical University
<u>Prudka Liudmyla</u>	Odessa State University of Internal Affairs, Associate Professor of Criminology and Psychology Department
<u>Marchenko Dmytro</u>	PhD, Associate Professor, Lecturer, Deputy Dean on Academic Affairs Faculty of Engineering and Energy
<u>Harchenko Roman</u>	Candidate of Technical Sciences, specialty 05.22.20 - operation and repair of vehicles.
<u>Belei Svitlana</u>	Ph.D., Associate Professor, Department of Economics and Security of Enterprise
<u>Lidiya Parashchuk</u>	PhD in specialty 05.17.11 "Technology of refractory non-metallic materials"
<u>Levon Mariia</u>	Candidate of Medical Sciences, Associate Professor, Scientific direction - morphology of the human digestive system
<u>Hubal Halyna</u> <u>Mykolaivna</u>	Ph.D. in Physical and Mathematical Sciences, Associate Professor

TABLE OF CONTENTS

ART HISTORY		
1.	Kuriata A. FOLKLORE IN CLASSICAL DRAMA AND DIRECTING: STYLISTICS, SYMBOLISM, SEMANTICS	13
BIOLOGY		
2.	Mammadova V., Ismayilova S., Alazova K., Mirzayeva A., Mammadov P. CLINICAL MANIFESTATIONS AND AGE-SPECIFIC STATISTICAL INDICATORS OF HERPES SIMPLEX VIRUSES (HSV I AND HSV II)	16
3.	Мірсултанова Л.Р. РЕОРГАНІЗАЦІЯ СИСТЕМИ ОХОРОНИ НАВКОЛИШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА НА ЗАГАЛЬНОДЕРЖАВНОМУ РІВНІ	18
COMPUTER SCIENCE		
4.	Sliusarchyk D. AI + CLOUD: INFRASTRUCTURE FOR REPRODUCIBLE SCIENTIFIC RESEARCH	23
5.	Zhipeng Hong, Kehui Hu CRNET-HGTA: HIERARCHICAL GRAPH-TEMPORAL ATTENTION NETWORK FOR EXPLAINABLE CREDIT RISK MODELING	25
ECONOMY		
6.	Melnyk I. PLANNING AND CONSULTING TOOLS IN SUPPORTING IMMIGRANT-OWNED ENTERPRISES: U.S. PRACTICE	29
7.	Tymoshenko K. APPLICATION OF UNIT ECONOMICS IN THE MANAGEMENT OF INTERNATIONAL PROJECT COMMERCIALIZATION	32
8.	Дарій Д.О., Іванець І.В. ЕКОНОМІЧНА РОЛЬ РЕНТАБЕЛЬНОСТІ В ПРОЦЕСІ УПРАВЛІННЯ ДІЯЛЬНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА	37

9.	Ноженко Б.О. СУТНІСТНА ХАРАКТЕРИСТИКА ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ, ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ	43
10.	Шестерняк М.М. ЕВОЛЮЦІЯ ВНУТРІШНЬОГОСПОДАРСЬКОГО КОНТРОЛЮ В УМОВАХ АВТОМАТИЗАЦІЇ УПРАВЛІНСЬКИХ ПРОЦЕСІВ ПІДПРИЄМСТВА	46
ENERGY		
11.	Горський В.В. ОЦІНКА І КОРЕЛЯЦІЯ КЛЮЧОВИХ ПОКАЗНИКІВ ДЛЯ СЦЕНАРНОГО ПРОГНОЗУВАННЯ ПОПИТУ НА ЕНЕРГОРЕСУРСИ В УМОВАХ ДЕКАРБОНІЗАЦІЇ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ	50
GEOLOGY		
12.	Ішков В.В., Дрешпак О.С., Пащенко П.С., Березняк О.О., Чечель П.О. СТАТИСТИЧНИЙ ЗВ'ЯЗОК МІЖ ВМІСТАМИ КОБАЛЬТУ ТА БЕРИЛІЮ У ВУГІЛЬНОМУ ПЛАСТІ С5 ШАХТИ "ПАВЛОГРАДСЬКА" (УКРАЇНА)	55
13.	Швець Р.С., Трофименко Л.П., Моїсєєв М.Г., Ішкова Є.В., Ішков В.В. ТРАНСФОРМАЦІЯ МІКРОТРИЩИНУВАТОСТІ ЕНДЕРБІТІВ ПЕРВОМАЙСЬКОГО РОДОВИЩА ПІД ТЕРМОДИНАМІЧНИМ ВПЛИВОМ БУРОВИБУХОВИХ РОБІТ	83
INDUSTRIAL MECHANICAL ENGINEERING		
14.	Демідов Д.В. ТЕПЛОІЗОЛЯЦІЙНЕ ПОКРИТТЯ НА ОСНОВІ АКРИЛОВОЇ ДИСПЕРСІЇ: АНАЛІЗ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ВИКОРИСТАННЯ У БУДІВНИЦТВІ	91
JURISPRUDENCE		
15.	Harbuz S., Karpova D. IMPLEMENTATION OF THE CHILD'S RIGHT TO EDUCATION DURING WAR. INTERNATIONAL GUARANTEES AND CHALLENGES OF IMPLEMENTATION	97

16.	Prianykova P., Prianykov V. LEGISLATIVE MODELS FOR PREDICTIVE AI IN PUBLIC-PRIVATE FRAUD PREVENTION FRAMEWORKS: EMBEDDING CONSTITUTIONALLY-COMPLIANT ANALYTICS INTO GOVERNMENT-INDUSTRY ALLIANCES	99
17.	Білоус А.І. ОСОБЛИВОСТІ ПРАВОВОГО РЕЖИМУ ЗЕМЕЛЬ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ПРИЗНАЧЕННЯ ПІД ЧАС ВІЙНИ	112
18.	Вілісов А.Д., Фролов М.М. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ТА ВИКОНАННЯ ДЕРЖАВНОГО БЮДЖЕТУ УКРАЇНИ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	115
19.	Галамага А.Ю. ОСОБЛИВОСТІ УСИНОВЛЕННЯ В УМОВАХ ВІЙНИ.	118
20.	Галамага А.Ю. РОЛЬ ДЕРЖАВИ У ВІДШКОДУВАННІ ШКОДИ, ЗАВДАНОЇ ВОЄННИМИ ДІЯМИ	121
21.	Закарлюка Д.М., Фролов М.М. ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ ФІНАНСОВОГО ЗАКОНОДАВСТВА	124
22.	Капленко Д.О. ОРГАНИ ВЛАДИ, ЩО ЗДІЙСНЮЮТЬ ФІНАНСОВУ ДІЯЛЬНІСТЬ В ДЕРЖАВІ	127
23.	Ключко В.М. ЗМІСТ ПРОТИДІЇ ЗЛОЧИНАМ У СФЕРІ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА	131
24.	Лобода Г.Р. ЦИВІЛЬНО-ПРАВОВІ НАСЛІДКИ ЗНИЩЕННЯ АБО ПОШКОДЖЕННЯ МАЙНА ВНАСЛІДОК ЗБРОЙНОЇ АГРЕСІЇ	134
25.	Лобода Г.Р. ЗАХИСТ ПРАВА ВЛАСНОСТІ ПІД ЧАС ВИЛУЧЕННЯ МАЙНА ДЛЯ ПОТРЕБ ДЕРЖАВИ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	137

26.	Парасюк В.М., Романина М.І. ОСОБЛИВОСТІ ЗДІЙСНЕННЯ ЦИВІЛЬНОГО СУДОЧИНСТВА В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ В УКРАЇНІ	140
27.	Ченчик І.В., Фролов М.М. СПІВВІДНОШЕННЯ ДЕРЖАВНИХ ДОХОДІВ І ДОХОДІВ ДЕРЖАВНОГО БЮДЖЕТУ	144
LIFE SAFETY		
28.	Саньков П.М. ВИЗНАЧЕННЯ ЕКОНОМІЧНИХ ЗБИТКІВ ЧЕРЕЗ ШУМОВЕ ЗАБРУДНЕННЯ	146
LINGUISTICS		
29.	Горохова І.В., Нижник А.В. ПАРЕМІЇ ЯК ПОВЕДІНКОВІ МОВЛЕННЄВІ ФОРМУЛИ РЕПРЕЗЕНТАЦІЇ НЕГАТИВНИХ ЕМОЦІЙ І СТАНІВ	151
30.	Міхіденко К.О., Ясинський Д.О. РОЛЬ ДЕРЖАВНИХ І ГРОМАДСЬКИХ ІНІЦІАТИВ У ПРОЦЕСІ ІНТЕГРАЦІЇ МІГРАНТІВ У НІМЕЧЧИНІ	155
LITERARY STUDIES		
31.	Naumenko N. MARIANNE MOORE: HOW CAN THE STUDENT BECOME AN INDIVIDUAL	158
32.	Тверітінова Т.І. МІСЬКИЙ КУЛЬТУРНИЙ ТЕКСТ В ТВОРЧОСТІ Д. БРАУНА	162
MANAGEMENT, MARKETING		
33.	Kadirkulov K. DIGITALIZATION AND AUTOMATION OF MEDICAL LABORATORIES IN KAZAKHSTAN AND ABROAD: A REVIEW OF EXPERIENCES	166
34.	Mulyar D., Fomina D., Lobacheva I. MOTIVATION IN MANAGEMENT: SOCIOLOGICAL ASPECTS OF CONTROL AS A MANAGEMENT FUNCTION	171

МІСЬКИЙ КУЛЬТУРНИЙ ТЕКСТ В ТВОРЧОСТІ Д. БРАУНА

Тверітінова Т.І.

кандидат філологічних наук, доцент
Київський столичний університет ім. Б. Грінченка

Творчість сучасного американського письменника Дена Брауна знаходиться в центрі уваги сучасної гуманітаристики. Досліджується специфіка так званого “The Dan Brown Phenomenon”, проблематика, символіка та жанровий синкретизм його романів (О. Бесараб, Б. Ерман, Т. Старостенко, Р. Девіс, Б. Бауерс, Г.У. Еріксон, Г. Тейлор та ін.). Дослідники виділяють ознаки конспірологічного детективу (Т. Амірян), роману-андрогіну (А. Балод, О. Бесараб), інтелектуального трилеру (О. Черник, Д. Бренон), синтезу бойовика, пригодницького роману, “mystery book” (Д. Бернштейн), “detective-mystery thriller” (Т. Грей) [1].

Події в творах Брауна відбуваються в відомих містах Європи, Азії й Америки, які репрезентуються як носії духовної культури і генератори історико-культурної інформації. В такому разі автором вибудовується культурний текст кожного міста, який вміщає ландшафтний, генетичний, матеріальний і духовно-культурний елементи. Так, в романі «Янголи і демони» репрезентується римський текст, в «Інферно» - флорентійський, венеційський, стамбульський, в «Джерелі» - більбаоський, барселонський, в «Коді да Вінчі» - паризький, лондонський, в «Утраченому символі» - Вашингтонський.

На думку Я. Верменич, «становлення та розвиток міст у концентрованому вигляді відображає формування цивілізаційних основ ціннісно-світоглядного та нормативно-регулятивного аспектів соціальної взаємодії... Тому місто має специфічні засоби підтримання та відтворення притаманних йому цінностей та стереотипів» [2, с. 27]. Місто не можна уявити як єдиний цілісний текст, це, власне, велика кількість різних текстів, які потрібно виявити і прочитати: топос міста, вулиці, архітектурні споруди, релікти минулих епох, що виступають як кодові програми історичних та культурних текстів.

Поняття «культурний текст» зазвичай розглядають в літературознавчому, культурологічному та семіотичному аспектах. Відштовхуючись від кантівського визначення «світ як текст», дослідники розглядають це поняття в межах феноменологічного підходу (Е. Гусерль, Е. Левінас, М. Мерло-Понті та ін.), як складного семіотичного цілого (М. Бахтін, Ю. Лотман та ін.), як процес осмислення і трансляції сукупності реалій культури (М. Гайдеггер, Г.-Г. Гадамер, П. Рікер та ін.), як синтез традицій семіотики, герменевтики й філософії (У. Еко). Варто відзначити, що «культурний текст» - це складний, багаторівневий і багатовекторний простір, в якому можна виділити історико-культурну, матеріальну, духовну, соціально-комунікативну складові, які є значущими в просторово-часовому континуумі.

Міський культурний текст кожного міста подається у Брауна як своєрідний *name-dropping*, нанизування знакових місць з коментарями. Так, наприклад, в романі «Інферно», вибудовуючи ренесансний хронотоп Флоренції, письменник виділяє: вежу палаццо Веккйо як «загальновідомий символ Флоренції» [3]; в самому серці міського пейзажу – гігантський купол головного флорентійського собору Санта-Марія-дель-Фйоре; бульвар Ніколо Макіавеллі – як «одну з найкрасивіших флорентійських вулиць» [3]; «горище, що найбільше всього вражає у світі» [3] – *La soffita*, що розміщено над Залом П'ятисот в палаццо Веккйо; «перший в світі громадський читальний зал» [3] – в бібліотеці Лауренціана, яку разом з вестибюлем та сходами спроектував Мікеланджело; «одна з найзнаменитіших хрестильних купелей в світі» [3] – баптистерій Сан-Джованні, де «більше, ніж сімсот років омивали й хрестили юних флорентійців» [3] тощо.

Венеційський культурний текст репрезентує добу пізнього Середньовіччя та Відродження: початок правління дожів, хрестові походи, вплив візантійської культури. Знаковими спорудами цієї доби є собор Сан-Марко – найбільша релігійна споруда в місті, церква Сан-Сімеоне-Піколо – одна з найбільш еклектичних церков, що поєднувала візантійський і коринфський архітектурні стилі, церква Сан-Джеремія – місце, де зберігаються мощі святої Луції, палац дожів – зразок венеційської готики.

В романі «Янголи і демони» вибудовується бароковий культурний текст: собор і площа Святого Петра, будівлі папської резиденції, церкви Санта-Марія-дель-Пополо з капелою Кіджі, Санта-Марія-делла-Вітторія, площа Навона з фонтаном Чотирьох річок, барельєф «Дихання Бога». Міський текст в романі «Джерело» репрезентує здобутки постмодерну: музей Гуггенгайма з його сучасними експонатами, храм Саграда Фамілія, міст Ла-Сальве, парк Гуель, знаменитий будинок Каса-Міла з музеєм-квартирою тощо.

Використовуючи традиційні міські сигнатури, письменник зосереджує увагу на «іншому місті», що знаходиться в творах відомих митців, архітекторів, різьбярів, поетів, в діяльності відомих містян, використовує елементи духовної культури. В кожному творі виділяється фігура відомого митця, який пов'язаний з репрезентованим топосом: в «Інферно» – це Данте Аліг'єрі, в «Коді да Вінчі» – Леонардо да Вінчі, в «Джерелі» – Антоніо Гауді, в «Янголах і демонах» – Лоренцо Берніні. По ходу оповіді характеризуються місця, пов'язані з їхнім життям і творчістю, надаються історичні довідки про їхні твори тощо.

Духовний субстрат кожного міста доповнюється агіографічними відомостями про так звані *Genius loci*, з якими пов'язана місцева топоніміка й архітектура. Так у Венеції зберігають мощі святої Луції, ім'я святого Марка носить площа і головний собор міста, а символ євангеліста – лев, що тримає лапою його Євангеліє, – вважається символом Венеції. В Римі сакральні споруди пов'язані з іменем святого Петра: площа, собор, мощі, що зберігаються в некрополі під базилікою. В стамбульському соборі Айя-Софія, в храмі поєднання християнства з ісламом, – це мозаїчний деїсус з Христом

Пантократором, який вважається одним із таємничих творів релігійного мистецтва.

Опис міських культурних пам'яток доповнюється фрагментами лекцій та додатковою інформацією героїв-інтелектуалів – університетського професора, фахівця з історії мистецтв і символії Роберта Ленгдона, члена британського Королівського історичного товариства сера Лі Тібінга («Код да Вінчі»), хранителя музею базиліки Сан-Марко у Венеції Етторе Віо, працівника музею Айя-Софія Мірсата («Інферно»), директорки музею Гуггенхайма в Більбао Амбри Відаль («Джерело»), звичайного римського екскурсовода-чичероне («Янголи і демони») і навіть синтезованого аудіогіда Уїнстона, створеного штучним інтелектом («Джерело»).

Браун доповнює оповідь в романі «текстом про мистецтво», екфразисом, сутністю якого є відтворення одного мистецтва засобами іншого. Як зазначає Ю. Ковалів, «поняття екфразис – інтерсеміотичне розкриття засобами літератури ідейно-естетичного змісту творів малярства, скульптури, архітектури, музики та інших мистецтв» [4, с. 325]. Відповідно визначають живописний, музичний, архітектурний, урбаністичний, міфологічний види екфразису. По суті це «репрезентація репрезентації», тому що надається інформація про невербальний твір мистецтва і реципієнта, який його сприймає. Так, в романі «Код да Вінчі» в описі церкви Темпл репрезентуються як твори незображального мистецтва (архітектура, інтер'єр), так і зображального (кам'яні скульптури рицарів, вітражний портрет Алана Марселя, магістра та першого барона Англії). Описуючи Вестмінстерське абатство, письменник відзначає його статус «особливої королівської церкви» [5] і усипальні видатних англійців. Топос церкви – це «заплутаний лабіринт із мавзолеїв, альковів та ніш» [5], серед яких виділяються славнозвісний Куток поетів, мавзолей королеви Єлизавети I в окремій каплиці, «імпозантна могила сера Ісака Ньютона» [5]. Браун використовує «текст про мистецтво», описуючи могильний саркофаг і скульптурну композицію, яка поєднує символи наукових здобутків вченого й жалобну атрибутику.

Докладний опис інтер'єру шотландської каплиці Рослін («Код да Вінчі»), яку побудували рицарі-тамплієри, вражає своєю еклектикою: стіни, підлога і стеля розписані неймовірною сумішшю символів, що походять із єврейської, християнської, єгипетської, масонської та поганської традицій. Масонські колони, склепінчаста арка, на блоках якої містився зашифрований код, налаштовували на міжкультурний діалог між творами архітектури, образотворчого мистецтва і літературним твором.

Міський культурний текст в романах Брауна включає й кліматично-метеорологічний та топографічний елементи. Лондон зустрічає героїв ранковою мрякою і дощовою погодою, що взагалі властиво для мінливого клімату Туманного Альбіону. Венеційська ідентичність виявляється в особливості знаходження міста на воді і цілим рядом образів, пов'язаних з гідроніміконом, як-от: лагуна, канали замість вулиць, річний трамвай – єдиний вид громадського

транспорту, приватні човни – гондоли, прикрашені металевим гребінцем, своєрідним символом Венеції.

Культурний текст кожного міста включає в себе гастрономічний код, який репрезентує назви страв національної кухні, особливі запахи тощо – все, що є наслідком накопичення матеріального досвіду, набутого окремою нацією в процесі її формування. Це ранішня свіжомелена кава еспрессо, італійські рогалики корнетті, смажені оливки, суто флорентійська вулична їжа – лампредотто або суто венеційські страви – біла піца і каракатиця у власному чорнилі. І розмаїття запахів із всього світу від екзотичних товарів на ринку спецій в Стамбулі.

Таким чином, в романах Брауна первісно поданий name-dropping міських культурних пам'яток доповнюється генетичними, духовно-культурними, метеорологічними та топографічними елементами. В центрі культурного тексту зазвичай знаходиться видатний митець, який своїм ім'ям і здобутками створює історично-культурну ідентичність певного міста.

Список літератури

1. Черник О. О. Романи Дена Брауна: жанр та концептосфера. *Вісник КНЛУ. Серія : Філологія*. Т. 19. № 1. 2016. С. 146-154.
2. Верменич Я. В. Історична урбаністика в Україні: теорія містознавства і методика літочислення. Київ: Ін-т історії України НАН України, 2011. 306 с.
3. Браун Д. Інферно. URL: <https://uabooks.net/reader/214/> (дата звернення 12.06.2025).
4. Літературознавча енциклопедія : у 2 т. / авт.-уклад. Ю. І. Ковалів. Київ : ВЦ «Академія», 2007. Т. 1. 624 с.
5. Браун Д. Код да Вінчі URL: <https://uabooks.net/reader/212/> (дата звернення 10.06.2025).